تعرفه جدید عوارض فرود و توقف هواپیما و سایر خدمات فرودگاهی و عوارض مربوط به گواهی‌نامه‌های فنی وهواپیماها و کارکنان پرواز
_____

تعرفه جدید عوارض فرود و توقف هواپیما و سایر خدمات فرودگاهی و عوارض مربوط به گواهی‌نامه‌های فنی وهواپیماها و کارکنان پرواز/

تعاریف/

حداکثر وزن – منظور حداکثر وزن مجاز هواپیما هنگام بلند شدن است که در گواهی‌نامه معتبر صلاحیت پروازهواپیما ذکر شده و چنانچه چنین گواهی‌نامه‌ای در دسترس نباشد حداکثر وزن مجاز هواپیما همان است که در نشریه سازنده هواپیما درج گردیده است./

روز – منظور فاصله زمانی بین طلوع و غروب آفتاب در سطح زمین در فرودگاه مربوطه می‌باشد./

فرود – منظور فرود در یکی از فرودگاه‌های کشوری متعلق به دولت می‌باشد./

فرود و یا پرواز شب – منظور فرود یا پرواز در فاصله بین ساعات غروب و طلوع آفتاب و یا در هر زمان دیگری است که بنا به مقتضیات فنی و یادرخواست خلبان هواپیما باید با استفاده از وسائل روشنایی فرودگاه انجام شود./

هواپیمای خصوصی – منظور هواپیمایی است که گواهی‌نامه صلاحیت پرواز آن مشروط بر عدم استفاده هواپیما در حمل و نقل عمومی صادر شده‌باشد و برای پروازهای خصوصی بدون قصد انتفاع مورد استفاده قرار گیرد./

ماده ۱ – عوارض فرود. برای هر دفعه فرود آمدن هواپیماهایی که مشمول این قانون می‌شوند: برای هر هزار کیلوگرم حداکثر وزن ۱۰۰ ریال دریافت‌می‌شود. در محاسبه حداکثر وزن کمتر از هر هزار کیلوگرم هزار کیلوگرم محسوب خواهد شد./

ماده ۲ – عوارض توقف. هواپیماهایی که مشمول این قانون می‌شوند عوارض زیر را بابت توقف در هوای آزاد یا آشیانه برای هر بیست و چهارساعت بایستی بپردازند:/

۱ – حداقل عوارض پرداختی ۱۰۰ ریال است./

۲ – تا ۵۰ هزار کیلوگرم از قرار هر هزار کیلوگرم ۲۰ ریال./

۳ – از ۵۰ هزار کیلوگرم به بالا علاوه بر عوارض فقره ۲ فوق نسبت به مازاد هر هزار کیلوگرم ۱۵ ریال./

۴ – چنانچه توقف در آشیانه یا مکان سر پوشیده باشد عوارض متعلقه دو برابر می‌گردد. در محاسبه حداکثر وزن کمتر از هر هزار کیلوگرم هزار کیلوگرم‌محسوب خواهد شد./

تبصره ۱ – توقف هواپیما در صورتی که کمتر از یک ساعت باشد مجانی و معاف از پرداخت است و توقف بیش از یک ساعت تا بیست و چهارساعت – بیست و چهار ساعت محسوب می‌شود./

تبصره ۲ – منظور از توقف فاصله زمانی بین هر فرود و برخاستن هواپیما می‌باشد که آن جداگانه محاسبه و دریافت می‌گردد./

ماده ۳ – عوارض روشنایی (یا عوارض پرواز شب). علاوه بر عوارض مذکور در مواد ۱ و ۲ برای عملیاتی که مستلزم استفاده از وسایل روشنایی باندمی‌باشد عوارض زیر دریافت می‌گردد:/

الف – برای هر مرتبه استفاده از وسائل/

الکتریکی روشنایی باند ۲۰۰۰ ریال./

ب – برای هر دفعه استفاده از وسائل/

روشنایی نفتی یا علائم دیگر که معد به پرواز/

شب باشد در فرودگاه‌هایی که فاقد وسائل/

الکتریکی است. ۱۰۰۰ ریال./

ج – برای هر بار پرواز از روی باند/

بدون نشستن کامل ((که/

مستلزم استفاده از وسائل روشنایی باند باشد. ۲۰۰۰ ریال/

د – برای هر بار عبور از باند یا حرکت/

در محوطه فرودگاه که منتهی به برخواستن هواپیما/

نشود و مستلزم استفاده از وسائل روشنایی باند/

باشد(۵۰۰ .(ریال./

ماده ۴ – عوارض استفاده از وسائل ناوبری و مخابراتی و سرویسهای مراقبت پرواز در پروازهای عبوری بدون توقف در

ایران. از هر هواپیما که ازیک یا تمام وسائل ناوبری و مخابراتی هواپیمایی کشوری و سایر سرویسهای مراقبت پرواز در پروازهایی که به طور عبوری از فراز خاک ایران صورت‌می‌گیرد استفاده نماید ۲۰۰۰. ریال دریافت می‌گردد./

تبصره ۱ – پروازهایی که مدت عبور آن از فراز خاک ایران کمتر از ۱۵ دقیقه باشد از پرداخت عوارض خدمات فوق‌الذکر معاف می‌باشد./

تبصره ۲ – اداره کل هواپیمایی کشوری مجاز است هواپیماهای کشورهایی را که بر اساس معامله متقابله از هواپیماهای ایرانی برای استفاده ازوسائل ناوبری و مخابراتی و سرویسهای مراقبت پرواز حقوقی دریافت نمی‌دارند از عوارض مشروح در ماده ۴ فوق معاف دارد./

ماده ۵ – عوارض صدور گواهی‌نامه صلاحیت پرواز. برای بازرسی و صدور گواهی‌نامه صلاحیت پرواز نسبت به هواپیماهایی که در ایران به ثبت‌رسیده است و حداقل هر سال یک بار به عمل می‌آید عوارض زیر دریافت می‌شود:/

جدول: دوره ۲۱ – جلد ۹ – صفحه ۵۴۳۰/

اگر حداکثر وزن هواپیما از ۱۲۵۰۰ کیلوگرم تجاوز نماید مبلغ ۳۰ ریال نسبت به هر یکصد کیلوگرم مازاد بر ۱۲۵۰۰ کیلوگرم اضافه می‌شود./

ماده ۶ – عوارض تمدید موقت اعتبار گواهینامه صلاحیت پرواز./

الف – عوارضی که برای تمدید موقت اعتبار گواهینامه صلاحیت پرواز هر هواپیما تعلق می‌گیرد معادل عوارضی است که طبق ماده ۵ این تعرفه‌باید پرداخت شود./

ب – عوارض مقرر در بند الف برای تمدیدهای موقت بیش از یک هفته می‌باشد و در مورد تمدیدهای موقت کمتر از یک هفته فقط برای یک بارعوارض مقرر در ماده ۵ دریافت نخواهد شد./

ماده ۷ – عوارض صدور گواهینامه ثبت هواپیماها. برای هر دفعه صدور گواهینامه ثبت و تابعیت هواپیماها عوارض زیر اخذ می‌گردد:/

جدول: دوره ۲۱ – جلد ۹ – صفحه ۵۴۳۱/

تبصره – در صورتی که مالک هواپیما تغییر کند گواهینامه ثبت باید طبق مقررات آیین‌نامه ثبت و تابعیت هواپیما به نام مالک جدید صادر گردد وعوارض مربوطه از مالک جدید دریافت می‌گردد./

ماده ۸ – تعرفه عوارض آزمایش به منظور صدور گواهینامه‌های خلبانی و سایر گواهینامه‌های فنی هواپیمایی./

جدول: دوره ۲۱ – جلد ۹ – صفحه ۵۴۳۲ الی ۵۴۳۴/

تبصره ۱ – برای آزمایش چنانچه از هواپیمای دولتی استفاده گردد مبالغ زیر دریافت می‌گردد:/

۱ – هواپیمای یک موتور ساعتی ۲۰۰۰ ریال/

۲ – هواپیمای دو موتور ساعتی ۵۰۰۰ ریال/

۳ – هواپیمای دوموتوره جت ساعتی ۱۰۰۰۰ ریال/

۴ – پرواز با دستگاه مخصوص ساعتی ۳۰۰ ریال/

تبصره ۲ – برای صدور نسخه دوم هر نوع گواهینامه ۲۰۰ ریال دریافت می‌گردد./

تبصره ۳ – برای تجدید قسمتی از آزمایش کلی گواهینامه هر دفعه ۲۰۰ ریال دریافت می‌گردد./

ماده ۹ – عوارض متفرقه./

۱ – حق اشتراک کتاب اطلاعات هواپیمای کشوری/

() هر نسخه ۱۲۰۰ ریال./

۲ – ارسال اصلاحیه‌های بعدی کتاب فوق سالیانه هر نسخه ۶۰۰ ریال./

۳ – صدور گواهینامه تأسیس فرودگاه خصوصی هر نسخه ۳۰۰۰ ریال./

۴ – صدور پروانه بهره‌برداری هوایی موضوع ماده/

۱۷ قانون هواپیمایی کشوری ۳۰۰۰۰ریال./

۵ – اجازه‌نامه تأسیس آموزشگاه‌های تعلیماتی/

هواپیمایی با رعایت مفاد ماده ۱۷ قانون/

هواپیمایی کشوری ۲۰۰۰ ریال./

۶ – اجازه‌نامه پروازهای بازرگانی موضوع قسمت/

اخیر ماده ۱۷ قانون هواپیمایی کشوری ۲۰۰۰ ریال./

۷ – اجازه‌نامه تعمیرگاه‌های هواپیما ۲۰۰۰۰ ریال./

۸ – اضافه کردن اختیارات تعمیرگاه/

فنی هواپیما ۵۰۰۰ ریال./

ماده ۱۰ – معافیتها: در موارد زیر عوارض مربوطه دریافت نمی‌گردد./

۱ – هواپیماهای متعلق به دربار سلطنتی./

۲ – هواپیماهای متعلق به دولت که به منظورهای غیر بازرگانی پرواز می‌نمایند./

۳ – هواپیماهای متعلق به رؤسای کشورها و نمایندگان سیاسی و وابسته‌های سفارتخانه‌های مقیم کشور شاهنشاهی ایران که به منظور غیر بازرگانی‌پرواز می‌نمایند./

۴ – هواپیماهایی که بنا به توصیه یکی از سازمانهای دولتی ایران به منظور همکاریهای نظامی و اقتصادی و کشاورزی و غیره و یا بنا به دعوت دولت‌شاهنشاهی ایران در فرودگاه‌های ایران به پروازهای غیر انتفاعی مبادرت نمایند./

۵ – هواپیماهایی که به منظور نجات در موارد سانحه در ایران پرواز می‌نمایند./

۶ – پروازهای آزمایشی که بنا به دستور اداره کل هواپیمایی به منظور احراز صلاحیت پرواز هواپیما صورت می‌گیرد./

۷ – فرودهایی که بنا به دستور مقامات هواپیمایی و یا امنیتی ایران به منظور کنترل پرواز صورت می‌گیرد./

۸ – حق اشتراک کتاب اطلاعات هواپیمایی کشوری (..) و حق تمدید آن در مورد سازمان‌های دولتی ایران و مقامات دولتی هواپیمایی کشورهای‌خارجی./

۹ – عوارض صدور و تمدید گواهینامه برای کارکنان هواپیمایی کل کشوری./

تعرفه فوق مشتمل بر ده ماده و هشت تبصره و تعاریف ضمیمه که به استناد ماده واحده بیست و پنجم بهمن ماه ۱۳۴۵ در تاریخ روز شنبه ۱۳۴۶.۶.۱۸ به تصویب کمیسیون راه و دارایی مجلس سنا رسیده بود به ترتیب در تاریخ روز چهارشنبه بیست و نهم شهریور ماه و شنبه اول مهر ماه یک هزار وسیصد و چهل و شش شمسی مورد تصویب کمیسیونهای دارایی و راه مجلس شورای ملی قرار گرفت./

/

/

../